

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

CCXXVIII. Gregorius XIII. Anno Christi 1572. Maximiliani II. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65477)

cap. 20. §. 5. *Initium Evangelii secundum Joannem, in quo Fidei Orthodoxæ quædam veluti anacephaleosis continetur, in novissima Missali recognitione Pius V. legi præcepit, cum antea certo sinè lege ex sola consuetudine à quibusdam dici, ab aliis omitti pro cuiusque arbitrio soleret, ut Paris Crassus testatur in Ceremoniali Summi Pontificis inedito cap. 65.*

CCXXVIII.

GREGORIUS XIII.

ANNO CHRISTI 1572.

MAXIMILIANI II. 8.

IN locum Pii V. anno 1572. III.

Idus Maji assumptus est *Hugo Boncompagnus Bononiensis, qui Gregorius XIII. appellari voluit. (1) Ubi Pontificatus insignia VIII. Kal. Junii die sacro Pentecostes ritè suscepit, illico sancitum ab decessore suo fœdus contra Turcas, missis ad Christianos Principes legationibus integravit, fortissimùmque instruxit exercitum, qui tamen turbante atque impedi-*

Spond.

an. 1572.

§. 7. 8. 9.

te discordiâ imperatorum, & cunctatione, promovit parùm. Auspiciis melioribus ac totius Christianæ Reipublicæ utilitate longè maximâ tria & viginti Collegia, in quibus alti atque educati juvenes *bonitatem, disciplinam & scientiam* docerentur, in variis Orbis Catholici regionibus erexit, annuisque redivitibus stabilivit: & Romæ quidem *Germanicum* olim ab Julio III. institutum, sed postea pæne desertum, *Græcum, Anglicanum, Maronitanum & Romanum* Collegium Societatis Jesu, omnium gentium ac nationum Seminarium. (2) Inexhausta ejus & indefessa liberalitas Orbis nostri finibus non contenta, penetravit etiam ad gentes veteribus incognitas, & præterito primum sæculo repertas, constitutis quaternis millibus aureorum nummum: quæ usque in Japoniam quotannis mitterentur ad sustentandos eos, qui cælesti doctrinâ populos illos imbuerent. Henricum III. Regem Galliæ pecuniâ & copiis juvit adversus Hugonotos cum extraneis fœderatos. (3) Etiam Catholico Regi Philippo II. milites suppeditavit

Ppp &

& nummos Anglis liberandis ab Elisabethæ tyrannide. Damnatas à

An. 1580. Pio V. Michaëlis Baji *propositiones*,
 §. 20. uti vocant, unde octoginta iterum
 execratus est. Abrogavit pravam
 consuetudinem pingendi ac venden-
 di *Agnos Dei per Romanum Pontificem*
pro tempore existentem benedictos, ut est
 in constitutione ejus secunda §. 1.
 Aliis subinde editis constitutionibus
 privilegia sacris Mendicantium Or-
 dinibus concessa ab decessore suo ac-
 commodavit ad jus commune &
 Concilii Tridentini decreta. Formu-
 lam profitendæ Fidei præscribit Gra-
 cis in communionem Romanæ Ec-
 clesiæ recipiendis. Sacerdotes So-
 cietatis Jesu ab *interessentia supplicatio-*
num seu precum aut processionum perpetua
exemit & liberavit, quia eos noluit
quavis ex causa distrahi à studiis, lectio-
nibus, prædicationibus, confessionibus
audiendis, & aliis Verbi Dei ministeriis
ac pietatis operibus, quibus continue lau-
dabiliter incubuerunt & incumbere non
desistunt. (4) Remedium jamdiu opta-
 tum anno adhibuit, ac tentatam se-
 pius ejus correctionem publicavit.
 (5) *Bullam in Cena Domini amplifica-*
 vit.

An. 1582.

§. 14.

vit. (6) Idem præcepit, ut B. Annæ matris Deiparæ Virginis *dies festus VII. Kal. Augusti per totius Orbis Ecclesias duplici Officio recoleretur.* (7) Ut erat verò litterarum studijs addictus, dicere solitus : *Nullum magis decere plura scire, quàm Pontificem Romanum,* (8) inchoatam sub Pio IV. & Pio V. Gratiani ac totius Canonici juris emendationem, cui ipse quoque navârat operam suam, absolvit, totumque Juris Canonici à mendis expurgati corpus Typis Romanis edi curavit. Exinde animum adjecit ad sacra Biblia expurganda : quod opus secundum Tridentinum decretum memorati Pontifices Pius IV. & V. aggressi fuerant. Sed ejus perficendi laudem Sixto V. & Clementi VIII. Deus Opt. Max. reservavit. Gregorius enim post susceptos Legatos Japoniorum, expletosque ætatis annos amplius tres supra octoginta, pituitâ spiritum intercludente consumptus est IV. Idus April. anno Christi 1585. *duodecimo, mense decimo, & die duodecesimo Pontificatûs.*

Sess. 4. de
Canonicis
Scripturis.

An. 1585.
§. 13.

Ppp 2

AN-

ANNOTATIONES.

(1) Quoniam S. Gregorium Magnum à prima ætate sibi patronum adsciverat, & die illi sacro Cardinalis creatus fuerat: Spondanus ad an. 1572. §. 7.

(2) Constitutionibus 14. 42. 53. 72. 91.

(3) Hinc collige, falsum esse, quod jactarunt hæretici, Gregorium XIII. consensisse fœderi Guisiano per speciem tuenda Catholicæ religionis initi contra Regem. Pluribus id ostendit Spondanus ad annum 1576. §. 7. & ad an. 1582. §. 5.

(4) Constitut. 36. §. 3. tom. 2. Bullarum pag. 403.

(5) Julianum Kalendarium, quod Patres Nicæni Concilii, Dionysius Exiguus, alique secuti sunt præstituendo diem Paschæ celebrando, annorum progressu vitio laborare compertum est. Positum enim erat pro certo, annum seu cursum Solis per Zodiacum diebus 365. & integris horis sex definiri, cum tamen hisce horis sex explendis deessent minuta amplius undecim. Factum inde, ut ex minutis his ab emendatione Kalendarii per Julium Cæsarem facta usque ad Pontificatum Gregorii XIII. & annum 1582. dies decem constituerentur, & per totidem fere dies Æquinoctium Vernum anteverteret, nec amplius in diem Martii primum & vicesimum, sed undecimum incideret. Ex quo sequebatur illud etiam, ut Pascha non amplius celebraretur, secundum Nicæna Synodi de-

decretum, die Dominico proximè sequente Lunam decimam quartam, quæ in ipso, vel statim post ipsum Vernum Æquinoctium, & diem XII. Kal. Aprilis illuxisset. Fecerat causa hæc multis antea desiderium emendationis. Nam, ut de viris eruditis taceam, Concilium Constantiense anno 1414. Basileense anno 1439. & Lateranense anno 1516. ea de re agitârunt. Nicolaus pariter V. in eam curam incubuit, & triginta post annis Sixtus IV. eadem de causa insignem Mathematicum Joannem Regiomontanum Romam accivit. Tandem Kalendarii emendandi negotium à Concilio Tridentino datum est Pontifici Romano, quod virorum eruditorum operâ Gregorius XIII. feliciter absolvit. Siquidem decem dierum suppressione Æquinoctium vernum restituit in diem suum primum & vicelimum Martii, nève rursus labaret ratio temporum, regulas præscripsit deinceps servandas. Decem autem illi dies è mense Octobri exempti sunt, & dies quintus pro quintodecimo Romæ anno 1582. habitus est, ut patet ex Gregorii XIII. constitutione 74. Plura dabunt Kalendarii explanatores.

(6) Vide annotat. 2. ad Martinum V.

(7) Constitutionibus 9. 33. 74. 81. 87.

(8) Apud Ciaconium in vita hujus Pontificis tom. 4 p. 6.

(9) Cardinalis Lambertinus De Serv. Dei Beatif. & Beat. Canoniz. lib. 4. part. 2. cap. 26. num. 11. *Tempore Gregorii*

Ppp 3 XIII.

XIII. de S. Felicis II. meritis disceptabatur, & Cardinalis quidem Baronius stabat contra Felicem, pro Felice verò stabat Cardinalis Sanctorius. Parata erant pro, & contra Scripturæ: at cum anno 1582. pridie ejus diei, quo in Ecclesia recolitur natalis dies ejusdem, in Diaconia Sanctorum Cosmæ & Damiani in Foro ad Templum Pacis posita inventum fuerit ejusdem S. Felicis Corpus unâ cum lapideo laterculo hisce litteris exarato: Corpus Sancti Felicis Papæ, & Martyris, qui damnavit Constantium: Cardinalis Baronius admiratione perculsus stilum modestè Christianâ repressit, quem zelo veritatis acuerat; inventisque subinde Liberii Litteris de inita ad tempus communicatione cum Arianis, Summus Pontifex Gregorius accessit sententiæ Cardinalis Sanctorii, & Nomen Felicis in Martyrologio Romano tanquam Martyris descriptum fuit ad diem 15. Junii. Rei series describitur à Cardinali Baronio ad an. 357. num. 63. & sequentibus, nec de Felicis Sanctitate & Martyrio ulla amplius superest dubitatio, cum tantum inter Eruditos disceptetur, utrum Martyr fuerit, eo quia gladio necatus est, an eo quia multa pro Christo pertulerit, uti videri potest.

Potest apud Pagi Seniore ad an. Ch. 357
num. 17. apud Junioem in Vita ejus-
dem S. Felicis II. num. 2. & in Respon-
sione Patris Papebrochii erroribus sibi
oppositis à Patre Sebastiano à S. Pau-
lo, in Responsionibus ad art. II. §. 16.

CCXXIX.

SIXTUS V.

ANNO CHRISTI 1585.

RODULPHI II. 9.

Tertio die, postquam Cardinales
conclave ingressi fuerant, VIII.
Maji anno 1585. datus, qui præes-
set Ecclesiæ, *Felix Perettus* Cardina-
lis à Montealto è Franciscana fami-
lia, qui Sixti IV. ejusdem Ordinis
Pontificis memoriam renovare cu-
piens, *Sixti V.* nomen assumpsit. (I)
Is nihil medium, sed immensa omnia
volvebat animo. Japoniorum Prin-
cipum Legatos, quamdiu Romæ
morati sunt, basilicè habuit, dimisit-
que donatos magnificè. Henricum
Borbonium Navarræ Regem, & al-
terum Henricum ejus Patruelem
Principem Condeum, in hæresim re-

Spond.
an. 1585.
§. 14. 15.
17.

Ppp 4

lapsos